

Sygn. akt I C 2132/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Zatorski

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 listopada 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko W. Ł. (1)

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 2132/16

UZASADNIENIE

P. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. Ł. (1) kwoty 7.818,54 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 14 marca 2016 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. Powód wskazał, iż sporna wierzytelność wynika z umowy zawartej z pozwanym przez (...) Bank (...) S.A. w L. Oddział w W., który to Bank dokonał następnie przelewu wierzytelności na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., która po zmianie nazwy na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i postawieniu w stan likwidacji sprzedała wierzytelność powodowi w drodze umowy zawartej w dniu 30 kwietnia 2009 r.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 17 czerwca 2016 r. w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc (...) Sąd Rejonowy w Dąbrowie Tarnowskiej uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu w kwocie 75,00 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

(...) Bank (...) S.A. z siedzibą w L. zawarł w dniu 6 sierpnia 2000 r. z W. Ł. (2) umowę kredytu nr (...), na kwotę 2.619,75 zł, celem sfinansowania kursu językowego. Spłata kredytu miała nastąpić w 36 równych miesięcznych ratach, a termin płatności pierwszej raty przypadał na dzień 6 września 2000 r. Strony postanowiły w § 6 pkt 4 umowy, iż brak wpłaty dwóch rat i odsetek w wyznaczonych w umowie terminach powoduje postawienie całej wierzytelności w stan natychmiastowej wymagalności i upoważnia Bank do żądania spłaty całego pozostałego zadłużenia kredytowego wraz z odsetkami oraz podjęcia czynności prawnych związanych z windykacją.

Dowód:

- umowa kredytowa – k. 5,

- zgłoszenie –k. 4.

Kredyt nie został przez pozwanego spłacony.

Bezsporne

W dniu 8 lutego 2001 r. wierzytelność z tytułu umowy nr (...) z dnia 6 sierpnia 2000 r. została przeniesiona przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., która następnie zmieniła nazwę na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Wierzytelność z tytułu umowy nr (...) z dnia 6 sierpnia 2000 r. została sprzedana przez (...) Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w W. na rzecz P. S. na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 kwietnia 2009 r.

Dowód:

- przeniesienie wierzytelności z dnia 8 lutego 2001 r. – k. 6
- umowa przelewu wierzytelności z dnia 30 kwietnia 2009 r. - k. 9-10
- odpis pełny Numer KRS (...) – k. 7-8 v.

Pismem z dnia 17 maja 2012 r. P. S. wezwał W. Ł. (1) do zapłaty kwoty 2.565,05 zł. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 17 maja 2012 r. – k. 11

Sąd zważył, co następuje

Bezspornym między stronami pozostawało, iż dochodzona pozewm wierzytelność wynika z umowy kredytowej zawartej przez W. Ł. (1) w dniu 6 sierpnia 2000 r. ze (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w L., którą to wierzytelność kredytodawca sprzedał, a nabył ostatecznie powód. Ponadto bezspornym jest, iż kredytodawca pozostawał w tamtym czasie przedsiębiorcą zajmującym się udzielaniem kredytów na zakup dóbr konsumpcyjnych, zatem sporna wierzytelność pozostaje w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Poza sporem jest również okoliczność niespłacenia przez pozwanego rat oznaczonych w przedmiotowej umowie, skoro pozwany okoliczności tej nie kwestionował, a przede wszystkim nie przedstawił dowodu spełnienia świadczenia, podnosząc inny zarzut (przedawnienie). Upoważnia to do wniosku, że powód wykazał istnienie swej wierzytelności co do zasady i wysokości.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, który należy uznać za słuszny i stanowiący podstawę oddalenia roszczenia powoda.

Zgodnie z art 117 § 1 i § 2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, a po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Zgodnie natomiast z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Zarzut przedawnienia jest więc zasadny, skoro roszczenie dotyczy należności z umowy kredytowej spłacanych w ratach i związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej przez podmiot, który udzielił pozwanemu kredytu, od którego powód nabył wierzytelność.

Powód nie przedstawił jakiegokolwiek dokumentu, z którego wynikałoby, kiedy została wypowiedziana umowa kredytu, tym samym datę wymagalności należy liczyć od daty płatności ostatniej raty, tj. od dnia 6 września 2003 r., od której, w sytuacji braku zapłaty dwóch rat i odsetek (k. 5 v.), cała wierzytelność została postawiona w stan

natychmiastowej wymagalności. Ponadto, gdyby nawet wypowiedziano umowę z racji braku wpłat, to zapewne doszłoby do tego przed końcem okresu trwania umowy, to jest przed dniem 6 września 2003 r. (co wskazywałoby na jeszcze wcześniejsze przedawnienia tego roszczenia).

Powód złożył pozew przeciwko pozwanemu w dniu 14 marca 2016 r. a więc po upływie 3-letniego okresu przedawnienia, który – jak wynika z powyższych wyliczeń – zakończył swój bieg w dniu 6 września 2006 r. Roszczenie zatem jako przedawnione, na podstawie cytowanych powyżej przepisów, podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, stąd też zasądzono je od powoda na rzecz pozwanego, , w kwocie 2.417,00 zł stanowiącej sumę opłaty skarbowej od złożenia pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł i stawki minimalnej za zastępstwo procesowe w wysokości 2.400,00 zł.